

[Ministeren for offentlige arbejder.]

dan man kommer til disse 300 mill. kr., er jeg fuldkommen ude af stand til at forstå. Statsbanerne har for regnskabsåret fra 1. april 1958 til 1. april 1959 regnet med et underskud på ca. 120 mill. kr. Jeg håber ikke, det bliver så stort, når det endelige regnskabstal foreligger — noget kunne tyde på, at det ikke bliver det — men det er altså det underskud, man regnskabsmæssigt har opgjort. Så ved jeg godt, at det ærede medlem hr. Holmberg vil indvende: ja men det kan vi ikke godtage, for der hører for det første pensionen med. Må jeg vedrørende pensionen for det første sige, at statsbanerne har ikke noget direkte med pensionen at gøre, det er finansministeriet, der ordner det. Men lad os nu tage pensionen med. Der er for det regnskabsår, vi nu befinder os i, opført 94 mill. kr. til statsbanernes pensionerede personale, men disse 94 mill. kr. kan man da ikke uden videre føre som underskud for statsbanerne. Man må nemlig erindre, at de ca. 12 000 pensionister, som statsbanerne har, ikke skal have folkepension. Ja, nu skal de efter den sidste lønningslov have mundstebeløbet, men de skal ikke have den almindelige folkepension, og det betyder, at hvis man skal regne ud, hvad staten sparer på folkepension, må man fra de 94 mill. kr. trække ca. 50 mill. kr. Jeg ved godt, at det ærede medlem hertil vil sige: ja men så forrentningen. Statsbanerne svarer kun 4½ pct. i rente, så jeg mener, det er regnskabsmæssigt rigtigt kun at regne med det. Men lad os regne, hvad det ærede medlem formentlig vil, med 6 pct., det er det, man normalt skal betale ved lån af penge. Det bliver 18 mill. kr. mere i underskud. Selv om vi altså godtager det ærede medlems opstilling, kommer vi ikke til 300 mill. kr., men til 185 mill. kr. Da jeg i går under behandlingen af en anden sag tillod mig at gøre en bemærkning om 1 million, var der nogle, der syntes, at det var meget dristigt ikke at regne med 1 million; jeg synes, det er meget dristigere ikke at regne med

115 millioner, selv om man bruger den opstilling, det ærede medlem anvender for at komme til de henimod 300 millioner.

Jeg har gerne villet bruge lidt tid til dette, for jeg synes, det er afgørende, at befolkningen ikke efterhånden lever sig ind i den forestilling, at statsbanerne har et underskud på 300 millioner, når underskuddet rent faktisk ikke engang ligger på det halve, og selv om man godtager pension og forøgede renter, så i hvert fald allerhøjest 185 millioner.

Jeg er ked af, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) har villet være medforslagsstiller til den foreslåede dagsorden. Jeg har sagt, at jeg tror, det ærede medlem har den bedste vilje med hensyn til, hvad han tilstræber, nemlig rationalisering inden for statsbanerne, men jeg opfatter ærlig talt det at stille dagsordensforslag i et spørgsmål som dette om forhøjelse af taksterne som noget af et politisk trick, for der var ikke spor i vejen for, at både venstre og det konservative folkeparti kunne have stillet ændringsforslag her til anden behandling. Det var ikke nødvendigt med så drastisk en fremgangsmåde som et forslag til dagsorden; men det er der nu ikke noget at gøre ved, det må vi finde os i.

I anledning af de betragtninger, det ærede medlem hr. Alfred Jensen gjorde gældende om taksterne i nærtrafikken, vil jeg sige, at det er ikke et spørgsmål, der kan løses, hvis det skal løses efter en fælles linje, før man har fået det trafikråd, som jeg har stillet forslag om i det høje ting, men som vi indtil dette øjeblik ikke har haft muligheder for at få gennemført.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremhævede, at statsbanerne ikke har monopol på Store-Bæltsoverfarten. Der har jo været gjort visse forsøg på at etablere privat overfart med biler, men det blev ikke til noget; det har formentlig ikke været så god en forretning for private, som det er for statsbanerne.

Må jeg også sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det er dokumenteret, at